

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เมื่อคณะราษฎรยึดอำนาจการปกครอง และได้ตราพระราชบัญญัติการบริหารราชการแผ่นดินขึ้นในปี พ.ศ. 2476 เป็นฉบับแรกโดยยกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลที่มีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นได้กำหนดการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นสามส่วน คือ การบริหารส่วนกลาง การบริหารส่วนภูมิภาค และการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดไว้ว่าในจังหวัดหนึ่งถ้าท้องถิ่นใดมีความเจริญมากให้จัดตั้งเป็นเทศบาล โดยแบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภทคือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล (นรงค์ พ่วงพิศ. 2537 : 21)

เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นนั้นพบว่า คนไทยยังไม่มีส่วนร่วมเท่าที่ควร การจัดตั้งและการดำเนินการปกครองท้องถิ่นของไทยเกิดจากการหยิบยื่นให้จึงทำให้เกิดแนวคิดของคนไทยว่า การเมืองการปกครองนั้นเป็นเรื่องของราชการมิใช่กิจการของประชาชน หรือข้าแผ่นดินที่จะรับทราบหรือรับรู้หรือเข้าไปเกี่ยวข้อง ที่เป็นเช่นนี้คงมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนชาวไทยที่คอยเป็นผู้รับ และคอยปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัดตั้งแต่สมัยก่อน และเมื่อจำเป็นต้องจัดตั้งการปกครองท้องถิ่นขึ้นก็ทำให้การดำเนินการปกครองท้องถิ่นอยู่ในมือของคนกลุ่มหนึ่งที่มองว่าการปกครองท้องถิ่นมีผลประโยชน์ต่อเขาและพรรคพวก แม้ว่าโดยอุดมการณ์ของการปกครองท้องถิ่นเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ปกครองตนเองตนเอง และมีการควบคุมกันเองภายในท้องถิ่นนั้น ๆ (อุทัย หิรัญโต. 2543 : 22)

การปกครองท้องถิ่นไทยได้รับการปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญ เมื่อมีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดไว้ในมาตรา 283 ว่าท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ย่อม มีสิทธิได้รับการจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศโดยรวม ทั้งนี้จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของหลักการปกครองตนเองตาม

เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ มิได้ รูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทยก่อนการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี 2540 มี 6 รูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองท้องถิ่นรูปพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา แต่หลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว การปกครองท้องถิ่นรูปแบบของสุขาภิบาลได้ถูกยกฐานะให้เป็นเทศบาลตำบลทั่วประเทศ เพราะสุขาภิบาลมีโครงสร้างขัดกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

กล่าวได้ว่า การเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลครั้งนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีความฉับพลัน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งด้าน โครงสร้างที่มาของผู้บริหาร คือ จากนายอำเภอเป็นนายกเทศมนตรี จากพนักงานที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของข้าราชการประจำ ไปอยู่ภายใต้บังคับบัญชานักการเมืองท้องถิ่น เมื่อสภาพการณ์เป็นเช่นนี้ เทศบาลตำบลที่มาจากการยกฐานะของสุขาภิบาลจึงเป็นเทศบาลที่มีขอบข่ายการบริหารงานใหม่เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด หากระบบการบริหารงานขาดประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องสร้างเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยให้มีการบริหารจัดการที่รวดเร็วและยุติธรรมรวมทั้งการกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้แสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (เมธี ปลิบันธนานนท์. 2539 : 18) ในส่วนของบุคลากรของเทศบาลตำบลเองจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถเข้าใจความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง แต่ที่ผ่านมาเทศบาลตำบลที่เกิดขึ้นใหม่ยังประสบปัญหาในด้านการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทศบาลที่มีการปรับเปลี่ยนฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล คือมีรายได้น้อยไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด จึงทำให้เทศบาลตำบล ประสบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการเงิน การคลัง งบประมาณ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2549 : 32)

เทศบาลตำบลที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนงานและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล สภาพการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณส่วนใหญ่จะประสบปัญหาอุปสรรคและมีข้อจำกัดเช่นเดียวกับเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ในจังหวัดอื่น ๆ หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นมีโครงสร้างที่สำคัญ 2 หน่วยงาน คือ ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ โดยฝ่ายบริหารมีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติและควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ส่วนฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่พิจารณาอนุมัติเทศบัญญัติและติดตามการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร และในการปฏิบัติงานและการบริหารงานด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

พบว่า สมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถอาศัยกลไกของสภาในการจัดสรรงบประมาณ ตามความต้องการของสมาชิกมากกว่าการจัดสรรงบประมาณตามหลักเกณฑ์ สมาชิกสภาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าฝ่ายบริหาร เพราะกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดให้สมาชิกสภานำปัญหาความต้องการของประชาชน มาสู่การพิจารณางบประมาณจนกระทั่งเป็นข้อบัญญัติ อีกทั้ง สมาชิกสภามีแนวโน้มที่จะหาวิธีการ และแนวทางที่ทำให้พื้นที่เขตเลือกตั้งของตนเองได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุด โดยมีได้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ และมีได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณที่ฝ่ายบริหารขององค์กรกำหนดขึ้นแต่อย่างใด (พวงน้อย สัตโยภาส. 2548 : 56)

นอกจากนี้ พระมหาสมคิด คำผิง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภออุซันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ปัญหาในการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภออุซันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านการเตรียมงบประมาณ การอนุมัติงบประมาณ การบริหารงบประมาณ การตรวจสอบงบประมาณ โดยรวมทุกปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จากการศึกษาของโกพีสต์ สมสาร (2550 : 68) ที่ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัญหาการบริหารงบประมาณโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาคำานการบริหารงบประมาณมีปัญหามากที่สุด และจากการศึกษาของเกรียงไกร สุราอามาตย์ (2550 : 70) ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่าปัญหาเกิดอยู่ในระดับมากมากในขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการดำเนินการ และขั้นตอนการประเมินผล

เทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีจำนวนถึง 38 แห่ง (ท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด. 2552 : 21) ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณเช่นกัน จากบันทึกการเข้าตรวจของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ปรากฏว่าบางเทศบาล มีการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามระเบียบ มีการโอนเงินจากโครงการหนึ่ง ไปยังอีกโครงการหนึ่งอยู่บ่อยๆ การจัดซื้อจัดจ้างไม่เป็นไปตามเทศบัญญัติ มีการเบิกจ่ายเงินอย่างล่าช้า เป็นต้น (ท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด. 2552 : 30) และที่ผ่านมายังไม่ปรากฏว่ามีการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่นำเสนอไว้ว่าเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โคนภาพรวมมีปัญหาการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับใดหรือมีปัญหาแต่ละด้านอยู่ในระดับใด และมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการปรับปรุงการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้ง ๆ ที่การบริหารงบประมาณเป็นเรื่องที่มีความสำคัญประการหนึ่งขององค์กร

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้ากองคลังของเทศบาลตำบลปอการ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้มีหน้าที่บริหารงบประมาณ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงบประมาณ ของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้มีหน้าที่บริหารงบประมาณ ที่มี สถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้มีหน้าที่บริหารงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

1. ปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้มีหน้าที่บริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงบประมาณ แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ ของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 114 คน จำแนกเป็น

1.1.1 นายกเทศมนตรี เทศบาลละ 1 คน	จำนวน 38 คน
1.1.2 ปลัดเทศบาล เทศบาลละ 1 คน	จำนวน 38 คน
1.1.3 หัวหน้ากองคลัง เทศบาลละ 1 คน	จำนวน 38 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 88 คน

(สมเกียรติ เกียรติเจริญ. 2552 : 55) แต่เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง แห่งละ 3 คน จึงเพิ่มเป็น 90 คน จากเทศบาลตำบลจำนวน 30 แห่ง

2. พื้นที่ ได้แก่ เทศบาลตำบลจำนวน 30 แห่งในจังหวัดร้อยเอ็ด

3. เนื้อหา ใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการเตรียมงบประมาณ 2) ด้านการอนุมัติงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงบประมาณ และ 4) ด้านการตรวจสอบงบประมาณ

4. ตัวแปร ได้แก่

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ ของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกเป็น

4.1.1 นายกเทศมนตรี

4.1.2 ปลัดเทศบาล

4.1.3 หัวหน้ากองคลัง

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ 4 ด้าน ได้แก่

4.2.1 ด้านการเตรียมงบประมาณ

4.2.2 ด้านการอนุมัติงบประมาณ

4.2.3 ด้านการบริหารงบประมาณ

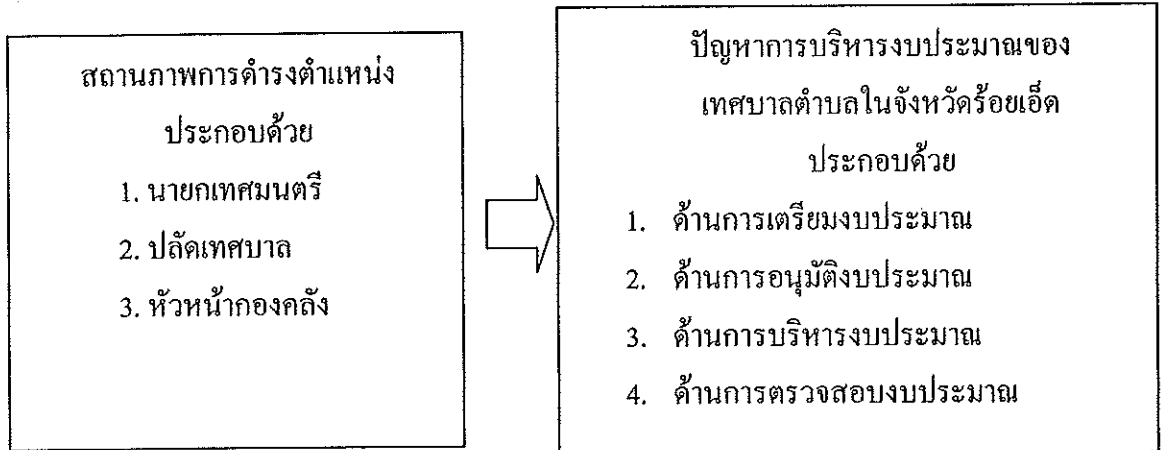
4.2.4 ด้านการตรวจสอบงบประมาณ

กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาปัญหาการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้ใช้กรอบแนวคิดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 จำนวน 4 ขั้นตอน ดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนงานและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 30 แห่ง

ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึก เกิดจากการเรียนรู้ ตลอดจนความสามารถในการประเมินประสบการณ์ อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อาจเกิดจากการเข้ามาเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ หรือความรู้ความสามารถ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึงความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบล 30 แห่งในจังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้มีหน้าที่บริหารงบประมาณ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบล 30 แห่งในจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย

1. นายกเทศมนตรี	เทศบาลละ 1 คน	จำนวนรวม 30 คน
2. ปลัดเทศบาล	เทศบาลละ 1 คน	จำนวนรวม 30 คน
3. หัวหน้ากองคลัง	เทศบาลละ 1 คน	จำนวนรวม 38 คน

การบริหารงบประมาณ หมายถึง การดำเนินการหรือการจัดการเกี่ยวกับงบประมาณ ตั้งแต่การเตรียมงบประมาณ การอนุมัติงบประมาณ การบริหารงบประมาณ และการตรวจสอบงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ปัญหาการบริหารงบประมาณ หมายถึง ข้อขัดแย้งหรืออุปสรรคในการบริหาร งบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ปัญหาด้านการเตรียมงบประมาณ หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคในการบริหาร งบประมาณด้านการเตรียมงบประมาณ ดังนี้ การกำหนดนโยบายด้านงบประมาณไม่ชัดเจน การทบทวนการใช้งบประมาณในปีที่ผ่านมาไม่ชัดเจน การประสานงานด้านงบประมาณกับ หน่วยงานต่างๆในองค์กรล่าช้า การวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของงบประมาณไม่ชัดเจน การเตรียม งบประมาณไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนา การจัดทำแผนงบประมาณไม่เป็นไปตามกำหนดเวลาใน ปฏิทิน การจัดเตรียมรูปแบบงบประมาณเพื่อเสนอผู้บริหารไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด หน่วยงาน ภายในไม่มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมงบประมาณก่อนเสนอผู้บริหาร

2. ปัญหาด้านการอนุมัติงบประมาณ หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคในการบริหาร งบประมาณด้านการอนุมัติงบประมาณ ดังนี้ การขออนุมัติงบประมาณไม่เป็นไปตามระยะเวลา ร่างเทศบัญญัติงบประมาณไม่มีรายละเอียดอย่างเพียงพอต่อการพิจารณาอนุมัติ การอนุมัติ งบประมาณตามร่างเทศบัญญัติไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด มีการขอแก้ไขงบประมาณก่อน การอนุมัติเป็นประจำ สมาชิกสภาเทศบาลขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทศบัญญัติงบประมาณ กำหนดเกิดความขัดแย้งของฝ่ายบริหารและสภาเป็นบางครั้ง ในการเสนออนุมัติงบประมาณ การลงมติร่างเทศบัญญัติงบประมาณเป็นไปอย่างล่าช้า การนำร่างเทศบัญญัติงบประมาณเสนอ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความล่าช้า

3. ปัญหาด้านการบริหารงบประมาณ หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคในการบริหาร งบประมาณด้านการบริหารงบประมาณ ดังนี้ การดำเนินจัดซื้อจัดจ้างขาดความรอบคอบรัดกุม คณะกรรมการขาดความเข้าใจในขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง การเบิกจ่ายงบประมาณดำเนินการอย่าง เร็วแรง การเบิกจ่ายงบประมาณบางครั้งไม่เป็นไปตามระเบียบ การประชาสัมพันธ์เทศบัญญัติ เกี่ยวกับงบประมาณมีความล่าช้า เกิดความขัดแย้งของฝ่ายบริหารและสภาเป็นบางครั้ง ในการ เสนออนุมัติงบประมาณ การลงมติร่างเทศบัญญัติงบประมาณเป็นไปอย่างล่าช้า การนำร่างเทศ บัญญัติงบประมาณเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดมีความล่าช้า

4. ปัญหาด้านการตรวจสอบงบประมาณ หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคใน การบริหารงบประมาณด้านการตรวจสอบงบประมาณ ดังนี้ การประมาณการรายรับไม่สอดคล้อง กับรายรับที่ได้รับจริงในปีที่ผ่านมา การตั้งงบประมาณรายรับไม่เป็นไปตามบัญชีจำแนกประมาณ การรายรับ การตั้งงบประมาณรายจ่ายไม่สอดคล้องกับรายรับจริง การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างขาด ความรอบคอบรัดกุม การเบิกจ่ายงบประมาณมีการ ดำเนินการอย่างเร่งรีบเป็นประจำ มีการขอ

โอนงบประมาณในเทศบัญญัติเป็นประจำ การจัดทำรายงานรายรับ-รายจ่าย งบประมาณล่าช้า
การใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามระเบียบกำหนด

ประโยชน์การศึกษา

ข้อเสนอแนะที่ได้การศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอต่อผู้มีหน้าที่ใน
การบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ดในการนำไปปรับปรุงการบริหาร
งบประมาณให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY